

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **C.**, zastúpeného Mgr. Z., proti žalovanému **F.**, o zaplatenie úrokov zo sumy 2 500 000 Sk, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 38 Cb 59/00-121 zo dňa 9. marca, 2006, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v znení opravného uznesenia zo dňa 28. mája 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 15% z istiny 2 500 000 Sk od 9. októbra 1998 do 24. októbra 2005, ako aj trovy konania v sume 206 582 Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 41 636 Sk.

V odôvodnení uviedol, žalobca si uplatnil právo na zaplatenie sumy 2 500 000 Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,06% denne odo dňa 9. októbra 1998 až do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia po odstúpení od zmluvy o odplatnom prevode akcií. Príslušenstvo žalobca na pojednávaní konanom dňa

23. septembra 2004, ako aj dňa 9. marca 2006 označil ako úroky v zmysle § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Krajský súd v Bratislave vec rozhodol rozsudkom č. k. 38 Cb 59/00-89 zo dňa 23. septembra 2004, proti ktorému podal žalovaný odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 7 Obo 399/2004-105 zo dňa 25. augusta 2005 rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zaplatenie istiny 2 500 000 Sk potvrdil a vo zvyšku ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že bude potrebné skúmať výšku úrokov požadovaných bankami na úvery v čase uzatvorenia zmluvy, rozhodnúť o trovách konania, ako aj o trovách odvolacieho konania.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba v časti úrokov vo výške 15% je dôvodná za obdobie od 9. októbra 1998 do 24. októbra 2005. V danom prípade bol žalovaný povinný po odstúpení od zmluvy o odplatnom prevode akcií vrátiť žalobcovi sumu 2 500 000 Sk ako plnenie poskytnuté žalobcom. Na splnenie tejto povinnosti bol žalovaný zviazaný právoplatným rozsudkom, zostala však nedoriešená otázka úrokov v zmysle § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. Úroky pre prípad vrátenia plnenia po odstúpení od zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dohodnuté neboli, preto bolo na výšku úrokov potrebné aplikovať ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd na základe uvedeného ustanovenia zviazal žalovaného na zaplatenie úrokov vo výške 15% z istiny 2 500 000 Sk odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy až do 24. októbra 2005, kedy došlo zo strany žalovaného k zaplateniu sumy 2 500 000 Sk v prospech žalobcu.

Pokiaľ ide o začiatok doby, za ktorú vznikol žalobcovi nárok, súd dospel k záveru, že tento nemohol nastať, skôr ako po dni odstúpenia od zmluvy. V danom prípade bolo žalovanému doručené odstúpenie od zmluvy dňa 8. októbra 1998. Žalobcovi nebolo možné priznať požadované úroky za obdobie, kedy zmluva trvala. Súd preto vo zvyšnej časti úrokov žalobu zamietol. O trovách konania pred súdom

prvého stupňa, ako aj odvolacím súdom rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 3 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie.

Uviedol, že žalovanému bolo doručené odstúpenie od zmluvy dňa 8. októbra 1998, v dôsledku čoho súd prvého stupňa priznal žalobcovi úroky od nasledujúceho dňa. Žalobca však nepostupoval podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka a o zaplatenie úrokov z omeškania žiadal až samotnou žalobou. Napadnutým rozsudkom boli žalobcovi priznané úroky podľa § 351 ods. 1 a 2 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka, pričom žalobca sa v žalobe domáhal zaplatenia úrokov z omeškania. Postup súdu je v rozpore s ustanovením § 79 ods. 1 O.s.p., keďže oprávnenie súdu na zmenu uplatneného nároku zo zákona nevyplýva.

Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania z istiny 2 500 000 Sk v celom rozsahu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že z dikcie ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka je zrejماً povinnosť žalovaného, t.j. strany, ktorej sa poskytlo peňažné plnenie, po odstúpení od zmluvy vrátiť prijaté peňažné plnenie spolu s úrokmi bez ohľadu na výzvu žalobcu.

Pokiaľ žalovaný namieta, že súd rozhodol v rozpore s nárokom, ktorý žalobca v žalobe uplatnil, uvedená argumentácia žalovaného neobstojí, pretože bolo úlohou súdu skúmať právny dôvod, na základe ktorého sa žalobca domáhal plnenia. Súd mal za preukázané, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Napadnuté rozhodnutie navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalobou zo dňa 2. októbra 2000 si žalobca uplatnil právo na zaplatenie sumy 2 500 000 Sk s 0,06% úrokom z omeškania od 9. októbra 1998 do zaplatenia. Súd prvého stupňa na pojednávaní, konanom dňa 9. marca 2006, za účasti obidvoch sporových strán pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca požadoval zaplatenie úrokov vo výške 15% z istiny 2 500 000 Sk od 4. apríla 1996 do 24. októbra 2005.

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Keďže v priebehu konania došlo k zmene žaloby v zmysle citovaného ustanovenia, nie je dôvodná námietka žalovaného, podľa ktorej súd prvého stupňa rozhodol v rozpore s nárokom, uplatneným v žalobe.

V odvolaní žalovaný ďalej namieta, že žalobcom nebol vyzvaný na zaplatenie požadovaných úrokov.

Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 2 500 000 Sk, predstavujúcej peňažný záväzok žalovaného po odstúpení žalobcu od zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1331/1996 zo dňa 2. apríla 1996.

Podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti, pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, úroky v dohodnutej výške alebo výške, stanovenej v § 502 Obchodného zákonníka, sú súčasťou práva žalobcu na vrátenie peňažného plnenia po odstúpení od zmluvy. Námietka žalobcu, podľa ktorej na ich zaplatenie nebol zo strany žalobcu vyzvaný, je preto bezpredmetná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Keďže žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu